

Červen

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

MRZÁK INISHMAANSKÝ POLETÍ DO RUSKA!

HRUBÍNOVA KRÁSKA A ZVÍŘE NA KUNĚTICKÉ HOŘE

DIVADELNÍ STUDIO LAIK UVEDE PREMIÉRU LUCERNY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Červen

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	19:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 21:35	7. REPRÍZA	B
ČTVRTEK	2.	17:30	RODINNÝ PODNIK	KONEC 20:10	18. REPRÍZA	S
PÁTEK	3.	19:00	RODINNÝ PODNIK	KONEC 20:40	19. REPRÍZA	H
SOBOTA	4.	19:00	JAZZ DANCE OPEN 2016 – GALAVEČER Jazz Ballet Valery (Rusko), Taneční divadlo Heleny Machové, Bijou Camara & Guinee Toumboui (Afrika), Dance Group LÉFAMM (Holandsko), Dance Group BEATSLIDERS (Holandsko) a The Ogawa School of Japanese Traditional Dance (Japonsko). Blíží informace na www.machovadance.cz .			
NEDĚLE	5.	17:00	JAZZ DANCE OPEN 2016 – SOUTĚŽNÍ DEN Jazz Ballet Valery (Rusko), Taneční divadlo Heleny Machové, Dance Group LÉFAMM (Holandsko), Dance Group BEATSLIDERS (Holandsko) a St. Petersburg Contemporary Dance Theater (Rusko). Udělení Cen mezinárodní poroty a diváků. www.machovadance.cz			
PONDĚLÍ	6.	10:00	JAZZ DANCE OPEN 2016 – DANCESHOW Zadané vystoupení pro žáky a studenty škol. www.machovadance.cz			
PONDĚLÍ	13.	17:00	BETA TANČÍ V RIU Závěrečný pořad Tanečního centra BETA při DDM BETA Pardubice.			
		19:00	BETA TANČÍ V RIU			
ÚTERÝ	14.	10:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 12:35	8. REPRÍZA	D
		17:30	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:00	33. REPRÍZA	J
STŘEDA	15.	10:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 12:30	34. REPRÍZA	ŠK
		18:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:30	35. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	16.	10:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 12:35	9. REPRÍZA	ŠK

PÁTEK	17.	18:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH				
Závěrečné vystoupení Pohybového studia HROCH při DDM BETA Pardubice.							
SOBOTA	18.	13:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH				
		16:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH				
NEDĚLE	19.	16:00	A. Jirásek / LUCERNA		str. 22–23	PREMIÉRA	
Perla české literární klasiky, příběh o lidské odvaze, síle lásky, moci a moudrosti českého národa. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK							
PONDĚLÍ	20.	16:30	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny				
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny				
ÚTERÝ	21.	10:00	CHARLEYOVA TETA		KONEC 12:30	60. REPRÍZA	ŠK
		19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE		KONEC 21:25	19. REPRÍZA	A
ČTVRTEK	23.	10:00	LUCERNA				ŠK
PÁTEK	24.	15:30	45 KROKŮ ZE SKLEPA				
Divadlo Sklep slaví své jubileum v Pardubicích! Více než šest hodin scének a vzpomínek...							
ÚTERÝ	28.	19:00	HEJ, MISTŘE!		str. 21	KONEC 21:40	21. REPRÍZA E
STŘEDA	29.	18:00	HEJ, MISTŘE!		str. 21	KONEC 20:40	22. REPRÍZA T
ČTVRTEK	30.	19:00	KONEC MASOPUSTU		KONEC 21:25	11. REPRÍZA	C

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	2.	19:00	BEZ NÁPOVĚDY		str. 11		
M. Sikorová, M. Mejzlík a Z. Rumpík v zábavném diskusním pořadu J. Uherové.							
SOBOTA	4.	19:00	SEXY PRÁDLO		KONEC 20:00	7. REPRÍZA	P2c
NEDĚLE	19.	19:00	SEXY PRÁDLO		KONEC 20:00	8. REPRÍZA	P2B
ČTVRTEK	23.	19:00	SEXY PRÁDLO		KONEC 20:00	9. REPRÍZA	C1
Náhradní termín za zrušené představení 12. května!							
PÁTEK	24.	10:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ		KONEC 12:10	36. REPRÍZA	ŠK

KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK	10.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE			VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
-------	------------	-------	-----------------------	--	--	----------------------------------	-----------

SOBOTA	11.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	I. PREMIÉRA P1
NEDĚLE	12.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	II. PREMIÉRA P2
ČTVRTEK	16.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	3. REPRÍZA
PÁTEK	17.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	4. REPRÍZA
SOBOTA	18.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	5. REPRÍZA
NEDĚLE	19.	16:00	Z. Svěrák – J. Melíšek / AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ	
			Známý filmový příběh ve zcela novém kabátě. Režie J. Kraus. Divadlo rozmanitostí, Most	
		18:00	AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ	
		20:00	AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ	
PONDĚLÍ	20.	20:00	FRANTIŠEK NEDVĚD A TIEBREAK	
			Koncert oblíbeného zpěváka a kytaristy, tentokrát bez bratra Jana, ale s kapelou Tiebreak.	
ÚTERÝ	21.	20:30	ANETA LANGEROVÁ – NA RADOSTI 2016	
			Recitál jedné z nejlepších českých zpěvaček současnosti.	
PÁTEK	24.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	6. REPRÍZA
SOBOTA	25.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	7. REPRÍZA
NEDĚLE	26.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	8. REPRÍZA

VČD V ČERVNU NA ZÁJEZDECH

NEDĚLE	5.	15:00	TUČNÁCI NA ARŠE	PRAHA (DIVADLO V DLOUHÉ, FESTIVAL DÍTĚ V DLOUHÉ)
PONDĚLÍ	20.	18:00	VEČER FRANCOUZSKÉ POEZIE	PRAHA
STŘEDA	22.	19:30	HEJ, MISTŘE!	LITOMYŠL (FESTIVAL SMETANOVA LITOMYŠL)
ČTVRTEK	23.	16:00	KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?	HK (FESTIVAL DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ)

VČD V ČERVENCI NA ZÁJEZDECH

PONDĚLÍ	4.	19:30	MEZI NEBEM A ZEMÍ	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVO LÉTO)
ÚTERÝ	5.	19:30	HEJ, MISTŘE!	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVO LÉTO)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

František Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

 str. 8–10

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi pardubického rodáka Michala Hruzy. Podle staré francouzské pohádky vytvořil básník František Hrubín poetický text, který se stal součástí české klasické dramatické tvorby. Proslulé, téměř hororové téma je dobře známé i ze slavných filmových zpracování.

Zchudlý Kupec utrhne růži v tajemné zahradě, která patří Zvířeti. A Zvíře si to nenechá líbit, dokonce vyhrožuje Kupci smrtí. Kdyby se však jedna z jeho dcer obětovala, zachránila by tatínkovi život. Kupcovy dcery Málinka a Gábinka jsou marnivé a závistivé, na otci jim nezáleží, jediná Kráska ho opravdu miluje, a proto bez váhání odjede do zahrady, kde se setkává se Zvířetem, netvorem s lidským hlasem. Zvíře se do Krásky zamiluje a láska v něm probouzí člověka. Postupně na sebe bere lidskou podobu, zároveň však cítí osamění a blížící se konec. A v Krásce také roste neznámý krásný cit, který sílí...

V titulních rolích Veronika Macková a Josef Láska. Režie Petr Novotný.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická ostrá komedie klasika svého žánru, který umí tnout do živého! Podnikatel Jack McCracken se drží pevných zásad v korumpovaném systému a světě. Jenže ne nadlouho... Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

M. Riml / SEXY PRÁDLO

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie. Alice a Henry spolu žijí pětadvacet let. Jiskra v jejich manželském krbu skomírá. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu Sex pro trumbery a naplánuje víkend v luxusním hotelu. Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC str. 12–13

Varování před hrozbou války i námi samotnými. Na zemi vládně touha po válce, zemi však sužuje i prudce nakažlivá bílá nemoc. Lék objeví doktor Galén, který ho ale odmítá vydat všem, pokud se nepříčiní o konec válečných plánů... V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. I u nás má Limonádový Joe přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková (nomi-nace na Cenu Thálie 2015), J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se na konci masopustního veselí v době dokončování kolektivizace vesnic. Poslední, kdo vzdoruje, je rolník Král. Nejde však jen o něj, ale o tradiční hodnoty jako takové! V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková, J. Pejchal a masopustní maškary. Režie B. Rychlík j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vídné duchy kolem sebe. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Šikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb – jednak za přítomnosti živých muzikantů a jednak s využitím sborových zpěvů. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh, aneb kterak si tři tučníci poradí a vzájemně si pomohou, aby přežili velkou potopu světa. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko j. h.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE str. 19–21

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojil?! Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

M. McDonagh

MRZÁK INISHMAANSKÝ str. 15

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špíner j. h.

PŘIPRAVUJEME NA PODZIM

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁ **2.9.** 19:00

KRÁSKA A ZVÍŘE

Premiéra interiérové verze.

NE **11.9.** 17:00

J. Foglar / RYCHLÉ ŠÍPY

Jedna z nejúspěšnějších a nejdéle uváděných komedií na českých jevištích, která měla premiéru už v roce 2000! Kdo by nechtěl na vlastní oči vidět Mirka Dušína a jeho věrné přátele stejně jako zrádné Bratrstvo kočičí pracky... Hrají D. Vacke, D. Vaculík, J. Kubáník a další. Režie R. Bellan. **Slovácké divadlo, Uherské Hradiště**

PO **26.9.** 18:00

JOŽKA ČERNÝ – 70 LET NA JEVIŠTI

Galakonzert jednoho z nejznámějších moravských zpěváků lidových písní, jenž je označován za krále lidovek.

PO **17.10.** 19:00

VIVALDIANNO – MĚSTO ZRCADEL

Veleúspěšný projekt, za kterým stojí klávesista skupiny Lucie M. Dvořák a houslový virtuos J. Svěčený, je zpět! Vivaldiano – Město zrcadel ztvárňuje příběh o nadějích a ztrátách geniálního A. Vivaldiho a nabízí posluchačům barokní hudbu v netradiční moderní podobě.

PÁ **11.11.** 19:00

RICHARD MÜLLER – TO NEJLEPŠÍ TOUR

Nejkrásnější balady osobitého zpěváka tentokrát v komorní atmosféře a nových šansonových aranžmá. Nenechte si ujít hity jako Milovanie v dažďi, Rozeznávám, Rieka či Koniec sveta v podání akustických hudebních nástrojů (klarinet, flétna nebo kontrabas), které spolu s rytmickou sekci dotváří neopakovatelný hudební zážitek.

PO **14.11.** 19:00

G. Verdi / AIDA

Jedno z vrcholných děl světové operní tvorby. Tragický milostný příběh egyptského vojévůdce Radama a otrokyně Aidy a zároveň výpravné drama plné velkolepých davových scén a působivých sborových partů. V titulní roli V. Vaygant. Režie J. Brych. **Severočeské divadlo Ústí nad Labem** uvádí agentura Na Nic.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

RYCHLÉ ŠÍPY

JOŽKA ČERNÝ

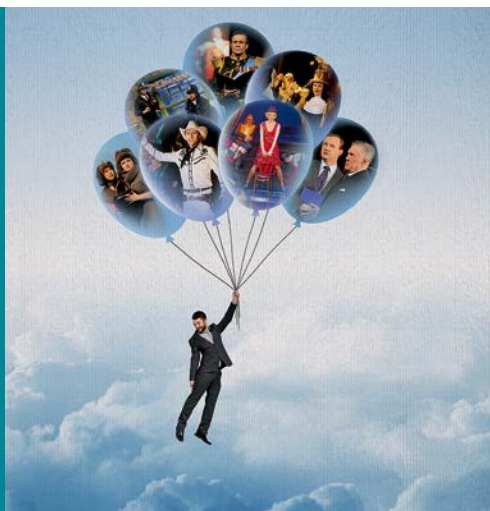

SEZÓNŇÍ PŘEDPLATNÉ: NECHTE SE POVZNĚST DIVADLEM!

V polovině května jsme zahájili obnovu abonentních vstupenek na nadcházející sezónu 2016/2017, které jsou oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám opět výrazně cenově zvýhodněné. Jedná se o **premiérové předplatné, předplatné na veřejné generální zkoušky, juniorské abonentky** a **vysokoškolské abonmá** skupiny V.

Stávajícím premiérovým a generálovým abonentům připomínáme, že jejich místa budou rezervována již jen do pátku 17. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky prodávány novým zájemcům! Juniorským a vysokoškolským předplatitelům místa držíme do pátku 16. září.

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného i o připravovaných titulech se dozvíte v předprodeji VČD nebo v sekci PŘEDPLATNÉ na webu divadla www.vcd.cz. RaS

Premiéry sezóny 2016/17

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu.
Režie R. Bellan

W. Shakespeare / OTHELLO

Strhující příběh vášně, ve kterém intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. Režie P. Kracik

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer – V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie podle slavného filmu líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu.
Režie P. Novotný

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru a jejich ukližece. Režie D. Šiktanc

Y. Reza / TŘIKRÁT ŽIVOT

Groteskně konverzační komedie o úskalích manželství a vědecké kariéry. Režie M. Schejbal

B. Spewack – S. Spewack – C. Porter

KISS ME, KATE

Muzikálová komedie z divadelního zákulisí.
Režie K. Dušková

M. Sperr

LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA

Homosexuál na vsi. Hra o jinakosti a xenofobii v nás.
Režie F. Nuckolls

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh ambiciózního muže, jenž toužil po slávě a uznání.
Režie P. Novotný

TAJEMNÁ POHÁDKA NA KUNĚTICKÉ HOŘE

Známé výletní místo Pardubáků i Hradečáků Kunětická hora se už v květnu proměnila v magické divadelní prostředí, kde diváci rádi pobývají a těší se z neobvyklých zážitků. Naši herci zase pod širým nebem rádi zkouší, i když je někdy příšerné teplo, na zkouškách pálí slunce a po setmění se neobvykle ochladí. I když občas přší, diváci sledují představení zpod pláštěnek a herci hrají na kluzkém jevišti a trávě v mokřích kostýmech. Přesto toto místo disponuje jakýmsi zvláštním kouzlem, které obě zúčastněné strany milují. Proto je velmi důležité vybrat titul, který přiláká publikum a který se do této výjimečné přírodní scenérie hodí.

Pro stávající sezónu jsme jako novinku na Kunětickou horu zvolili Hrubínovu Krásku a zvíře, což je původně starofrancouzská pohádka, kterou poprvé písemně zaznamenala Jeanne Marie Le Prince de Beaumont. Tento příběh se dočkal velkého množství filmových a divadelních adaptací (v činoherní, muzikálové, operní i baletní verzi). Starší diváci si možná pamatují francouzský film z roku 1946 režiséra Jeana Cocteaua s nezapomenutelným Jeanem Maraisem v hlavní roli či vizuálně působivou filmovou podívanou Juraje Herze Panna a Netvor z roku 1978 se Zdenou Studénkovou a Vlastimilem Harapšem v titulních rolích. Za zmínku stojí i skvělá filmová hudba Petra Hapky v českém snímku. Mladší ročníky jistě sledovaly animovanou verzi Krásky a zvířete. V současnosti je k vidění stejnojmenný americký seriálový detektivní příběh, který však z původní předlohy neprevzal téměř nic.

J. LÁSKA S V. MACKOVOU NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE POHÁDKY KRÁSKA A ZVÍŘE, FOTO J. SEJKORA

František Hrubín zpracoval pohádkové téma do neuvěřitelně krásné básnické hry, která je dojemná, romantická, půvabná a vtipná zároveň. Režisér Petr Novotný si na Krásku „myslel“ už dlouho, letos se naskytla možnost inscenovat ji, a to dokonce na Kunětické hoře. Byla to velká výzva, a tak si kromě svých stálých spolupracovníků, scénografa Ivo Židka a kostýmního výtvarníka Romana Šolce, přizval ke spolupráci také jedinečného skladatele a interpreta, pardubického rodáka Michala Hruzu. Ten složil scénickou hudbu a napsal písně, které sám nazpíval a které chceme vydat na CD nosiči.

Rozhovor ke „Krásce“ s VERONIKOU MACKOVOU a JOSEFEM LÁSKOU, kteří hrají titulní role, jsem vedla v divadelním klubu těsně po zkoušce, než byla celá zasvěcená dialogům této dvojice.

Veroniko, když ses dozvěděla, že Krásku a zvíře budeme hrát, myslela sis na hlavní roli Krásky?

Veronika: Ne, vůbec ne. Ani jsem nedoufala, ani mě to nenapadlo. Byla jsem ale zvědavá, kdo to bude hrát, to ano...

Pepo, co jsi prožíval ty, když jsi uviděl obsazení? Podíval ses na ferman a byl jsi překvapený, nebo jsi to třeba tajně čekal? Josef: Na postavu Zvířete jsem si vůbec netroufl pomyslet. Myslím jsem si, že to bude někdo starší... a větší. Já jsem ještě mladý kluk a jeho jsem si představoval jako dospělého chlapa...

Ale hlas máš mužný a tvá postava jedná hodně slovně, má krásný, až vemlouvavý hlas, když už zbytek těla je zvířecí. Takže čtenářům teď prozrazujeme, že Zvířete má na sobě masku, kterou na konci odhalí, a pod ní je krásný člověk. Což ty můžeš spíňovat, ne?

Josef: (SE PÝŘE A SMĚJE) No, teď spíš řešíme, jak budu vůbec vypadat, když po dvou hodinách sundám masku. Uvidíme, co to udělá v tom horku a s pohybem. Myslím, že budu docela zarudlejší. (TO UŽ SE SMĚJE I VERONIKA)

Čím vás zaujal text hry, když jste si ho poprvé přečetli?

Josef: Verunko, můžu první? Musím se přiznat, že když jsem to dočetl, tak jsem měl na kahaníku... Bylo to strašně pěkné. Byl jsem dojatý. Na konci jsem si říkal: Nesmíš brečet! A nechtěl jsem, ale... bylo to tam. Navíc mám hodně moc rád pohádky.

Veronika: Já se taky přiznávám: Ano, brečím pokaždé. Je to nejen pohádka, ale ta láska ve hře je hodně reálná, city postav jsou přesvědčivé. Dostalo mě to. A když jsem si ten příběh vztáhla na sebe, tak mi to přišlo až srdcervoucí.

Loni jste oba poprvé hráli na Kunětické hoře. Máte to tam rádi?

Josef: Mě to tam hodně baví. Já mám vůbec rád divadlo v netypických prostorách, kde to původně nebylo určeno k divadelnímu provozu. A pod širým nebem je to ještě lepší. Poprvé jsem na Kunětické hoře hrál v Baladě pro banditu, kde jsem nastoupil jako zaskok za jiného herce, a hned mě to tam chytlo. Líbilo se mi to tam mnohem víc, než když se to hrálo v divadle. Tam na kopci mi ten příběh vycházel víc reálně.

Veronika: Já už jsem hrála venku na Shakespeareovských slavnostech.

V Ostravě?

Veronika: I v Praze na Hradě, ale bylo to ostravské představení. Miluju slunce a teplo, takže jsem ráda, když můžu vypadnout ven. A když tam ještě člověk může hrát, tak je to podle mě spojením příjemného s užitečným a hezkým. Horší je, když prší a je zima...

Zažili jste takové představení? Že přišlo a muselo se zrušit?

Veronika: Mně propršela premiéra Limonádového Joea. A předtím jsem zkoušela v zimní bundě.

Josef: Ano, to si pamatuju. Nejdříve přišel strašný víchr...

Veronika: ...minutu před začátkem představení... přesně v půl deváté byly hromy a blesky a nastal slejvák...

To se bohužel pod širým nebem stává. Ale kdyby přišlo během inscenace Kráska a zvíře, jak budeš, Pepo, vypadat?

Veronika: Bude kudrnatý...

Josef: Jestli někdo viděl zmoklého psa nebo kočku, tak asi tak. A nějak podobně budu i smrdět...

(OBA SE OPĚT SRDEČNĚ SMĚJÍ)

Veronika: Ale já budu stále krásná, neboj.

Pepo, jak budeš přes tu masku mluvit? Zkoušel jsi to?

Josef: Budu mít port (MINIATURNÍ BEZDRÁTOVÝ MIKROFON – POZN. RED.), bez toho bych asi Kuňku neumluvil. **Veronika:** Já už vůbec ne, já to potřebuju tuplem... to víme...

Porty budou mít všichni, s nimi na Kuňce hrajeme už nějakou dobu... Slyšeli jste už scénickou hudbu Michala Hruzy nebo nějakou jeho píseň?

Veronika: Ano, a moc se mi to líbí. Jedna píseň mě úplně dostala.

Josef: Kráska i Zvíře mají svoji píseň a ty motivy jsou si hodně podobné, i když jsou jiné. Je vidět, že ty postavy k sobě patří...

Takže máte rádi pohádky...

Veronika: Já určitě! Moc. Já jsem takové velké malé dítě.

A jaké pohádky myslíš?

Veronika: Nejraději mám animované. Třeba Shreka a Na vlásku. A pak americkou pohádku Grinch – to je takový malý zelený panáček, který nemá rád Vánoce, hraje ho Jim Carrey.

Josef: Já mám taky moc rád animované pohádky. Mám mladšího bratra, a když jsem ho hlídal, tak jsme na ně spolu koukali. A někdy se podívám i na „burtonovské“ pohádky...

Co to je?

Josef: To jsou pohádky režiséra Tima Burtona...

Veronika: Tima Burtona miluju!!

Josef: Jsou neskutečné. Strašidelné.

Veronika: Muzikálové.

Koukám, že vy oba jste takové velké malé děti...

Veronika: Já mám stejně starého bratra jako Pepa. Takže jsme oba seděli doma s mladšími sourozenci a „sjižděli“ pohádky.

A společně máte i to, že jste oba zadaní. Máte krásné romantické vztahy...

Josef: Ano, a teď máme před sebou společnou cestu do Říma. Strašně se těším. →

V. MACKOVÁ S J. LÁSKOU A JEHO PŘÍTELKYNÍ E. DOHNALOVOU PO PREMIÉRE BÍLÉ NEMOCI

FOTO J. SEJKORA

Veronika: Já mám se svým přítelem (HEREC HÝNEK ČERMÁK – POZN. RED.) v pondělí vernisáž fotografií, kterou jsme společně připravili. Hynek fotí a já mu pomáhám. To bude určitě taky hodně romantické. (SMĚJE SE) A v létě pojedeme do Thajska...

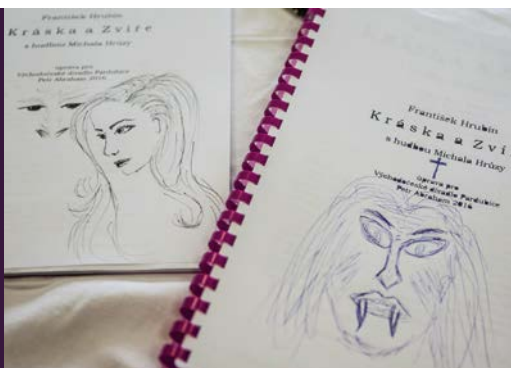
Tak já vám přeju, aby vám vydržely nejen vaše vztahy, ale abyste nás krásně bavili na Kunětické hoře aspoň dvě tři sezóny.

Oba: Jéžíšmarjá...

(OBA SE, NEVÍM PROČ, UŽ ZASE SMĚJÍ)

JaU

TEXTY NAŠÍ KRÁSKY A ZVÍŘETE. JISTĚ POZNÁTE, KTERÝ JE ČÍ...

KRÁSKA A ZVÍŘE PO 34 LETECH

V roce, kdy si připomínáme 45. výročí úmrtí významného českého spisovatele, především básníka, ale i dramatika a překladatele Františka Hrubína, ve Východočeském divadle znovu ožívá jeho romantický příběh *Kráska a zvíře*. Před necelými čtyřiařiceti lety na počátku roku 1982 jej zde uvedl hostující režisér Karol Skladan, který do hlavních rolí obsadil Jindru Janouškovou a Františka Švihlíka. Zatímco v dobovém regionálním periodiku Pochodeň jsem mezi informacemi o tom, jak vitamíny padají ze stromů, jak pole mají žízeň a skleněná vlákna budoucnost, našla jeden jediný řádeček o tom, že v Pardubicích bude premiéra, pardubické noviny s názvem Zář mě mile překvapily. Jednak jsem se dozvěděla, že obchodní dům Prior od září 1982 rozšířil svou otevírací dobu i na pondělí, jednak jsem zjistila, že legendární Divadlo Járy Cimrmana poprvé zavítalo do Pardubic (a hrálo v Kulturním domě ROH Dukla). Během úvah nad tím, jak to asi vypadá, když „sila rostou do krásy“, jsem ho konečně našla! Celý článek, recenzi premiéry *Krásky a zvířete*! Nedá mi to, abych neocitovala alespoň úryvek, kde se Milada Velehradská pochvalně vyjádřila o hereckém výkonu představitelky *Krásky*: „Citlivým ponorem do role Jindry Janouškové otevřela základní romantickou ideu hry. Je výbornou představitelkou *Krásky*, něžnou a dívčí, hraje ji s velkým emocionálním zanícením, ale i úsilím o nalezení vnitřního opodstatnění svých činů. Vytváří čistý, jasný záměr postavy, celou linii příběhu nese v jednoduché, přímé a hlavně přirozené výpovědi. Dokáže naplno zaujmout diváka a v mnohém děkuje tato inscenace za svou účinnost právě jí.“ AnH

✎ F. ŠVIHLÍK A J. JANOUŠKOVÁ V PARDUBICKÉM ZPRACOVÁNÍ POHÁDKY *KRÁSKA A ZVÍŘE* Z ROKU 1982

← *KRÁSKA* (J. JANOUŠKOVÁ) SE SVÝMI SESTRAMI A OTCEM (Z. BITTLOVÁ, J. ŠINDELÁŘ A M. LOHNISKÁ), VČD 1982

ZDRAVÍ, SPORT, MYSLIVOST, HUMOR A GASTRONOMIE V ČERVNOVÉM POŘADU BEZ NÁPOVĚDY

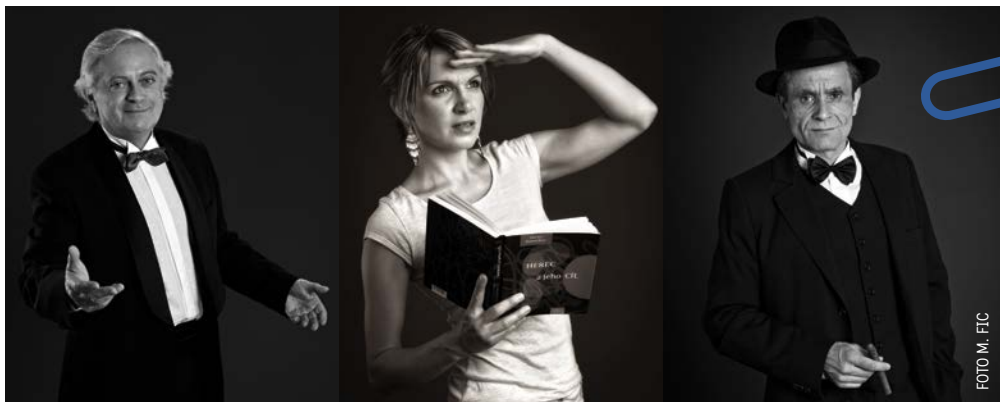

FOTO M. FIC

MARTINA SIKOROVÁ, MARTIN MEJZLÍK a ZDENĚK RUMPÍK budu hosty už pátého večera pořadu **Bez nápořdy**. Martina, Martin a Zdeněk jsou reprezentanty až tří generací hereckého souboru našeho divadla, přesto se v mnoha vlastnostech či životních postojích potkávají. Kromě jejich divadelních kariér nás bude spíš zajímat to, co dělají, když odkládají kostým a divadelní masku...

Martina Mejzlíka znám už od našich společných studií na DAMU, a přestože je to už víc než třicet let, nemůžu říct, že bych ho z této trojice herců znala nejlépe. A to jsme se potkali i v jeho angažmá v Klicperově divadle v Hradci Králové, kde hrál hlavní roli v komedii *Bosé nohy v parku*, kterou jsem režírovala. Když jsem pak po několika letech poprvé přijela do Pardubic domluvit hostování, první koho jsem potkala, byl můj bývalý spolužák. Měla jsem radost, protože jsem v tomto cizím městě, kde jsem posléze zůstala žít a pracovat téměř dvacet let, měla aspoň nějakou blízkou osobu. Pamatuju si, jak se oženil a narodily se mu děti, a také jak jsem ho často potkávala na kole, kdy obvykle mřil na svůj milovaný tenisový kurt. A samozřejmě jsem s ním mnohokrát pracovala, poprvé při inscenování Anouilhovy komedie *Pozvání na zámek* a naposledy při *Králově řeči*. Z inscenací, v nichž mě opravdu zaujal, bych jmenovala *Bláznovy zápisky*, *Vítězství*, *Romance pro křídlovku*, *Óndina*, *Richard III.* či už zmiňovaný „*koktavý*“ *Bertie z Králové řeči*. Martin je maximalista, vše dělá naplno, protrápí se rolí, aby nakonec opět potvrdil, že je skvělý herec. Ale dokáže být i zábavný, myslím, že umí překvapit. A co mě naplňuje dojetím, je jeho vřelý vztah ke své rodině.

Martina Sikorová je tak trochu rozervaná bytost a já jí dost rozumím, protože jsme se obě narodily ve

znamení Berana. Umí se nadchnout pro novou věc, zahořet a jít za svým. Ale má i trpělivost, se kterou se některým věcem věnuje. Herectví pro ni neznamena jen činohra, také zpěv a tanec jsou součástí jejího trvalého zájmu. Hodiny zpívání strávené na zkušebně přinesly brzy ovoce, ale ona nepolevuje a trénuje dál. Miluje výzvy, jakými jsou třeba těžká muzikálová role nebo i trénink stepu. Její úspěch nepřišel ze dne na den, jsou za ním hodiny tvrdé dřiny. A samozřejmě si musela počkat na příležitost, která přišla s postavou Roxie v muzikálu *Chicago*, hlavní role Sally Bowles v *Cabaretu* už byla téměř samozřejmostí. A začala se těšit obrovské divácké popularitě, stala se nejoblíbenější herečkou VCD už ve dvou posledních sezónách. Nevím, jak to dělá, ale zdá se, že nestárne, i když je v našem divadle už dvanáct let. Vyznává zdravý životní styl a s tím spojené zdravé stravování, ale umí i skvělé řízky – a možná i něco dobrého pro nás upeče.

A nakonec **Zdeněk Rumpík**, člověk s neuvěřitelným elánem a vitalitou, milovník života a dobrého jídla, obětavý otec a dědeček, dobrý herec a ještě lepší bavič, který skoro nikdy neztrácí dobrou náladu. Už jenom on by dokázal naplnit celý večer veselými divadelními historkami, ale docela jistě pustí ke slovu i Martina a Martinu. Je nadšeným nimrodem a umí o tom moc krásně vyprávět. A jistě se rád rozpovídá i o své práci v Mladém divadelním studiu LAIK, které už několik let vede. Také zavzpomíná na své divadelní role, kterých je za téměř čtyřicet let v našem divadle opravdu hodně. Od mladých krasavců až po soudce v *Rozbitém džbánu*.

Červnové **Bez nápořdy** přinese spoustu povídaní o divadle, soukromí mých hostů, „historek z natáčení“ a trochu dobrot, které opět vlastnoručně všichni připravíme. Těšíme se na vás!

JaU

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

23. dubna v den 400. výročí úmrtí jednoho z největších světových dramatiků Williama Shakespeara jsme v Městském divadle uvedli premiéru hry jednoho z našich nejvýznamnějších autorů Karla Čapka. Režie jeho nadčasového dramatu **Bílá nemoc** se chopil režisér Mikoš Tyc, jenž do hlavních rolí obsadil Milana Němce jako Doktora Galéna, Martina Mejzlíka coby Maršála, Tomáše Lněničku ztvárňujícího Dvorního radu Sigelia a Radka Žáka představujícího Barona Krüga.

Inscenace, plná strhujících hereckých výkonů v minimalistické, ale působivé scéně Petra Matáska umocněných sugestivní hudbou Jiřího Hájka, se setkala s velmi vřelým ohlasem premiérových diváků, kteří herce odměnili na vážný titul překvapivě bouřlivými a dlouhotrvajícími ovacemi. Oslava po úspěšné premiéře byla tedy vskutku zasloužená!

RaS

M. MEJZLÍK V ROLI MARŠÁLA, FOTO J. FAUKNER

PREMIÉROVÉ OVACE SI S HERCI LÍDOU MECERODOVOU, LÁDOU ŠPINEREM A PETROU JANEČKOVOU NA DĚKOVAČCE UŽÍVAL I REŽISÉR MIKOLÁŠ TYC.

MILAN NĚMEC PO PŘEDSTAVENÍ NA SPOLEČNÉM SETKÁNÍ VE FOYER ROZKRÁJEL A NÁSLEDNĚ ROZDÁVAL PREMIÉROVÝ DORT DOKTORA GALÉNA.

ZDARILÁ PREMIÉRA A PŮVABNÉ KOLEGYNĚ VERONIKA MACKOVÁ A JANA ONDRUŠKOVÁ PO BOKU, CO VÍC SI MOHL MARTIN MEJZLÍK PŘÁT?

SPOKOJENÝ PO PREMIÉŘE BYL I TOMÁŠ LNĚNIČKA, JEHOŽ DO PARDUBIC PŘIJELA PODPOŘIT NEMÉNĚ KRÁSNÁ MANŽELKA ZDENKA.

RADEK ŽÁK SI PŘI „DOBJENÍ BATEREK“ PO PREMIÉŘE STÍHAL POHOVORIT TAKÉ S NAŠÍ NOVOU DRAMATURGYNÍ ANNOU HLAVÁČKOVOU.

NA ÚSPĚCHU PREMIÉRY MĚLI NEMALÝ PODÍL KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE ANETA GRŇÁKOVÁ (UPROSTŘED) A AUTOR HUDBY JIŘÍ HÁJEK.

FOTO J. SEJKORA

Výročí (nejen) pro pamětníky

Tentokrát zavzpomínáme na vynikajícího herce Východočeského divadla, životního partnera herečky Zdeny Bittlové PETRA HÜBNERA, který by v měsíci červnu oslavil životní jubileum. Možná si ho pamatujete už jako mladíka z jeho prvních rolí v 70. letech, kdy na jevišti často tvořil pár právě se svojí partnerkou. Nebo si vzpomenete spíše na jeho pozdější role, jako byl například nezapomenutelný výpravčí Hubička v *Ostře sledovaných vlacích*.

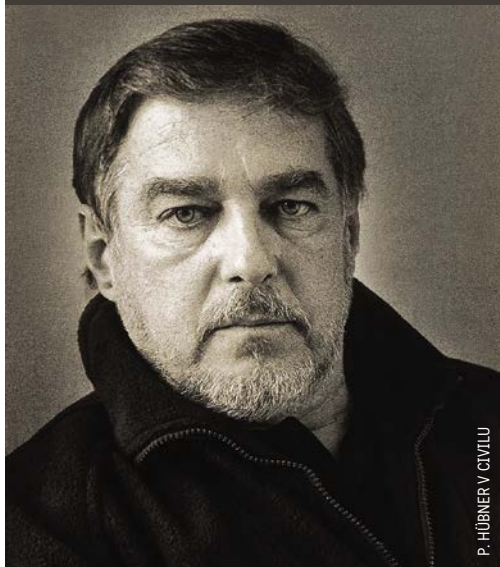
Petr Hübner

(26. června 1946 – 5. ledna 2013)

Pocházel z malé vesničky Postřelmova mezi Šumperkem a Zábřehem. Po střední škole pracoval rok v kulturním domě v Šumperku, poté započal studium herectví na brněnské JAMU, kde se seznámil (aniž by to zatím tušil) se svou budoucí životní partnerkou. Do angažmá Východočeského divadla přišel rovnou po absolutoriu v sezóně 1969/70 a strávil zde následujících 35 let.

„S Petrem jsme se znali už ze školy. Moc často jsme ale na sebe nenarazili. Byl skoro o rok mladší než já a šel do školy o rok později, takže byl vlastně dva ročníky pode mnou. Pamatuji si, když jsme se viděli poprvé, byl ze mě absolutně v šoku – měla jsem modré vlasy, úzkou sukni, lodičky, všechno černé, a kouřila jsem. To byla pro chlapce z vesnice trošku silná káva... (SMÍCH) Po dvou letech jsme se sešli tady v Pardubicích v angažmá, oba jako nováčci.

*Teprve tehdy jsme se začali přátelit a rok jsme byli skutečně jen kamarádi, i když nám to nikdo nevěřil. Nakonec jsem ho (samozřejmě nechtěl!) urvala na jídlo. (SMÍCH) Vařila jsem na ubytovně a najednou se ozvalo klepání na dveře a opatrně „Ahoj, co děláš?“ a já na to: „Jdeš na dlabanec, vid? Tak pojď...“ A až mnohem později jsme spolu začali na intru bydlet, pak jsme dostali byt a prožili spolu dvaatřicet let,“ vzpomíná Zdena Bittlová. Petr Hübner si v Pardubicích zahrál řadu nádherných rolí a vždy platil za charakterního herce, kterému ovšem slušela velmi dobře i komediální poloha. Vzpomeňme například na jeho vodníka Michala v *Lucerně* (1976), Tuzenbacha ve *Třech sestřích* (1978), Kiliána v *Paní Marijance*, matce pluku (1978), Jacka v *Charleyově tetě* (1982), Françoise Villona v *Baladě z hadrů* (1983), Jaroslava v *Blázinci* v prvním poschodí (1984), titulní roli v *Misantropovi* (1989), Malvolia ve *Večeru tříkrálovém* (1991) nebo výpravčího Hubičku v *Ostře sledovaných vlacích* (1991). Za ztvárnění Biskupa Mikuláše v *Ibsenových Nápadnících trůnu* (2000) získal Cenu za nejlepší mužský herecký výkon divadelní přehlídky České divadlo 2002.*

P. HÜBNER V CIVILU

P. HÜBNER JAKO BISKUP MIKULÁŠ V NÁPADNÍCÍCH TRŮNU, VĚR. 2000

„V Pardubicích jsme začínali na začátku 70. let, tedy v době normalizace, z čehož pochopitelně musel vycházet i repertoár divadla. Přesto jsme si oba zahráli spoustu zajímavých rolí a v mnoha inscenacích dokonce jako partneři. Což mělo svoje výhody i nevýhody. Sem tam jsme se kvůli tomu pohádali, ale většinou jsme se hrozně nasmáli, a to zpravidla na jevišti při představení. V jednom kuse jsme byli u ředitele na koberečku a pořád jsme dostávali nějaké pokuty.

P. HÜBNER SE Z. BITTLOVOU VE HŘE SVATÁ JANA, VČD 1981

Až tak jsme zlobili,” říká s úsměvem Zdena Bittlová. Jejich první společnou inscenací byl v roce 1969 Kaviár nebo čočka a brzy následovaly další: Motýli (1973), Racek (1975), kde ztvárnili dvojici Ninu Zarečnou a Konstantina Trepleva, Kazimír a Karolína (1976), v pozdějších letech pak Návštěva staré dámy (1993), komedie Víš přece, že neslyším, když teče voda (1999), Kočičí hra (2001) a mnoho dalších.

AnH

P. HÜBNER SE Z. BITTLOVOU VE HŘE MOTÝLI, VČD 1973

Billy poletí do Ruska!

Podobně jako ve hře, v níž se hlavní postava, postižený mladík Billy vydává na zkušenou za oceán, tak i náš **Mrzák inishmaanský** vyrazí na dalekou cestu, pouze to nebude na západ, ale na východ, do Ruska. Jak jsme před pardubickou

derniérou „Mrzáka“ již informovali, o naši inscenaci projevíli zájem organizátoři mezinárodního Festivalu Martina McDonagha, který pořádá Divadlo U mostu v ruském Permu. Jeho ředitel, významný režisér Sergej Fedotov nás před

časem požádal, stejně jako další divadla z celého světa uvádějící některou z McDonaghových her, o zaslání záznamu inscenace. V Permu se pak sešla odborná komise, jež z dodaných DVD nahrávek vybírala ty nejlepší inscenace, které posléze oficiálně pozvala k účasti na druhém ročníku festivalu. Velmi nás potěšilo, že mezi vítězné inscenace se zařadilo i pardubické zpracování Mrzáka inishmaanského, které do komorního prostoru Malé scény ve dvore naskočil herec a nyní i režisér Ladislav Špiner. Gratulujeme! V současné chvíli se domlouvá termín našeho festivalového hostování a upřesňují se další organizační i technické detaily. Věříme však, že ne zcela jednoduchá jednání dospějí ke zdárnému konci a my se 5. nebo 6. října představíme publiku v dalekém Permu. RaS

P. BOROVEC, Z. RUMPÍK, R. CHVALOVÁ
A L. MECEROĐOVÁ V MRZÁKU INISHMAANSKÉM,
FOTO L. SKOKAN

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Divadelní sezóna končí a kruh hereckých rozhovorů se nám pomalu uzavírá... Když jsme začali s touto štafetovou disciplínou, jako první startovala se svými otázkami LUDMILA MECERODOVÁ. I když získala dvoudletý náskok, známý sportovec Martin Mejzlík ji hravě doběhnul a vyzpovídal.

AnH

L. MECERODOVÁ V NEDÁVNÉM SCÉNIKĚM ČTENÍ HRY POLIBEK, FOTO J. VOSTÁŘEK

Martin: Lído, tak si říkám, že jsem se tě nikdy nezeptal, jakou hereckou školu máš, kde jsi studovala?

Lída: Mám brněnskou konzervatoř. Učila mě tehdy Jiřinka Prokšová, která bohužel už nežije, a Stanislav Zindulka. V jednadsmadesátém roce, v začátcích normalizace nebyly šrouby tolik dotažené a tihle lidé našťestí ještě mohli učit. Později už to tak nebylo.

Martin: Když se podíváš zpětně na svůj herecký život, jsi za něj ráda? Bavi tě to, nebo bys radši dělala něco jiného?

Lída: (SMÍCH) Jsem ráda, že jsem se dala na herectví. Abych pravdu řekla, teď už si ani neumím představit, že bych dělala něco jiného... Samozřejmě v průběhu života nastaly i situace, kdy se něco nedařilo, to známe asi všichni. Ale byla to vždycky jen taková momentální krize, kdy člověk třeba nemohl hrát nebo

zase naopak dostal úkol, s kterým se trápil, a nevěděl, jak na něj.

Martin: Já to mám tak napůl... Taky si nedovedu představit, že bych dělal něco jiného, na druhou stranu je mi jasné, že existují i lepší profese. (SMÍCH) Rozhodně bych nechtěl, aby moje děti skončily u divadla.

Lída: Ale to je úplně normální. Herecké povolání je na jednu stranu krásné, ale na druhou stranu nesvobodné a nevděčné. Navíc pro ženy mého věku dramatičkové moc her nepiší a dramaturgové nevybírají, takže nemůžu očekávat, že bych se ještě někdy střetla s nějakou zajímavější rolí. I když chápu, že to jinak nejde, je mi to trochu líto.

Martin: To je v hereckém životě asi nejnepřijatelnější

– když máš energii pracovat a nemůžeš. Tvoje dcera Anička teď nastoupila u nás v divadle jako dramaturg. Jsi ráda?

Lída: Jsem. Asi to tak mělo být, vždyť ona u tohoto divadla se mnou vyrostla. Studovala divadelní vědu, a pak to chvíli vypadalo, že skoro zbytečně, ale během posledních let se tomu zase začala věnovat, takže jsem ráda, že dělá, co vystudovala. Sice „skončila u divadla“, jak ty říkáš, ale herečkou není, což jsem ráda. Na druhou stranu úloha dramaturga taky není úplně jednoduchá a bezbolestná – má velkou zodpovědnost a dá se na něj ledacos svést. Člověk nad tím nesmí tak hloubat. Vidím na ní, že ji to baví, a to je nejdůležitější.

Martin: Máš už i vnuka, že?

Lída: Ano, nedávno mu byly tři roky. Krásně mluví, má teď to nejroztomilejší období. Kdyby si člověk tak dokázal zapamatovat všechny ty jeho průpovídky! Tuhle mu povídám: „Teda Tondo, ty jsi ale číslol!“ A on na to s úsměvem a vztyčeným palečkem: „Jo, babi! Jednička!“ Je hodně temperamentní a dokáže rázem zaměstnat celou rodinu, takže si rozhodně nemůžu stěžovat, že bych ve volném čase neměla co dělat. (SMÍCH) Ale jsem samozřejmě ráda, že si ten čas spolu s vnoučkem můžu užít, dokud to jde.

Martin: Takže volný čas trávíš nejvíc s rodinou?

Lída: Ano. A pak hodně času taky s pejskem Tobíkem, kterého třikrát denně venčím. I když se mi někdy vůbec nechce, říkám si, že mám aspoň důvod se projít a nasedět doma na zadku.

Martin: Zbude ti pak ještě čas zajet na představení do jiného divadla?

Lída: Právě že ne, i když by mě to moc zajímalo. Sem tam se mi něco podaří vidět v Brně (DLOUHOLETÝ PARTNER LÍDY JE DRAMATURG MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO JIŘÍ ZÁVIS – POZN. RED.) a pak jsem ráda, že tu máme GRAND Festival smíchu, který nám různá divadla dováží až pod nos. Ale že bych sama někam vyrážela, to bohužel nestíhám.

Martin: Co děláš ráda, když ti zbyde trocha volného času?

Lída: Většinou usínám nad knížkou. (SMÍCH) A když ho zbyde trošku víc, jedu na Moravu za rodiči. Maminka je teď už dost nemocná, tatínek se o ni stará, ale musí mu pomáhat i sestra, protože ve svém věku už by vše včetně domácnosti nezvládli. Je mu 87, ale opravdu se obdivuhodně drží a snaží se, jak to jde. Problém je, že žijí opravdu hodně daleko, takže se za nimi nedostanu tak často, jak bych chtěla.

Martin: A jak trávíš prázdniny?

Lída: Právě už mnoho let jen u našich, abych jim aspoň trochu pomohla. Dřív jsme hodně podnikali i různé výlety, ale teď jsme potřeba spíš u rodičů. Ještě do loňského roku jsme jezdili na týden na

pronajatou chalupu na Šumavě, bylo tam opravdu nádherně, klid, už jsme tam měli i svoje houbářská místa. Jenže letos nám majitelka oznámila, že chalupu už pronajímat nebude. Samozřejmě že mě dávno napadlo pořídit si vlastní, toužím po ní dlouho, ale i když jsem se aktivně snažila něco sehnat, nikdy to nedopadlo. A vlastně ani nevím, jestli bychom tam měli čas jezdit. Člověk tyhle věci pořád nějak odkládá, vždycky se najdou důvody, proč to nejde. Jsem moc přemýšlivý typ – pořád si dělám nějaké analýzy pro a proti, a tím pádem je pro mě všechno ambivalentní a pořád se jen znejistuju. Pak se pro něco rozhodni! (SMÍCH) Stejně si poslední dobou přicházím na to, jak je někdy zbytečné o něco příliš usilovat, snažit se věci za každou cenu vyřešit. Někdy se totiž úplně nečeká, že a bez jakéhokoli úsilí vyřeší samy. A člověk zatím jen plýtvá svým časem.

Martin: Přesně o tom jsme minule mluvili s Jindrou – jak se člověku zkracuje čas a mění priority.

Lída: Je to tak. Jsem čím dál víc netrpělivá, když cítím, že se musím zabývat nějakou zbytečnou činností. Úklid, žehlení – takové mrhání časem. A přitom nakonec zjišťuju, že mě nejvíc potěší úplné drobnosti jako třeba procházka přírodou, kvetoucí louka...

Zároveň mě neopouští zvědavost, pořád mám ještě nutkání se nějak vzdělávat. I když to asi nemá žádný smysl, mám prostě dojem, že člověk by měl umřít vzdělaný. (SMÍCH) Jak se zpívá v jedné populární písničce: „Ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu...“

L. MECERODOVÁ S M. MEJZLÍKEM V KEJKLÍŘI Z LUBLINU, FOTO M. KLÍMA

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Další firmou, která už dlouhé roky podporuje Východočeské divadlo a které rovněž patří náš dík, je společnost LOUDA AUTO, jež ve svých pobočkách po celé republice nabízí prodej a autorizovaný servis vozů koncernu Volkswagen Group, značek Škoda, Audi, SEAT, Volkswagen osobní a užitkové vozy a další nekoncernové značky Mazda, Ford a Hyundai. Díky společnosti Louda Auto můžeme například v pohodlí objíždět divadla ve všech koutech Čech, Moravy i Slezska a vybírat ty nejlepší komedie na GRAND Festival smíchu, poskytnuté auto pak také vozí festivalové hosty, využíváno je ale samozřejmě i během celého roku (rozvozy propagačních materiálů, zájezdy, nákupy, hraní na Kunětické hoře...).

Do pomyslného „křesla pro hosta“ tentokrát tedy usedl zástupce firmy Louda Auto a obchodní manažer prodeje vozů Škoda v Pardubicích LUKÁŠ SOVA.

Pane Sovo, můžete nejprve představit firmu Louda Auto? Co všechno nabízíte?

Společnost Louda Auto a.s. působí na trhu od roku 1992. V současné době najdete pobočky naší firmy v Pardubicích, Poděbradech, Kolíně, Liberci, Teplicích, Svitavách, Brně a nově také v Praze. Naše nabídka je opravdu široká a bylo by asi zdlouhavé popisovat jednotlivé služby. Jednoduše se dá říci, že zajišťujeme našim klientům komplexní mobilitu. Kromě standardních služeb, jako je prodej a servis vozů, nabízíme například služby vlastního operativního leasingu nebo služby v oblasti dynamicky se rozvíjejícího Carsharingu. Hlavně díky kvalitě a komplexnosti naší nabídky se nám v roce 2015 podařilo dodat našim zákazníkům více než 6 000 vozů.

Kde vás v Pardubicích najdeme?

V Pardubicích nás najdete ve dvou provozovnách. První je v ulici Hradecká (výpadek na Staré Hradiště), kde zajišťuje prodej nových vozů Škoda, VW, Audi a Mazda. Dále prodej ojetých vozů a samozřejmě autorizovaný servis všech uvedených značek včetně zajištění karosářských a lakýrnických prací. Naše druhá provozovna se nachází v ulici Teplého, kde v moderních rebrandovaných prostorách zajišťuje autorizovaný servis. Náš zákazník si tedy v Pardubicích může jednoduše zvolit, která pobočka vyhovuje lépe jeho potřebám.

Jaká je historie společnosti?

Naše společnost byla založena v roce 1992 nedaleko lázeňského města Poděbrady. V prvněpočátku zajišťovala prodej a servis vozů značky Škoda. Následně se nabídka obohatila o zastoupení značky VW. V roce 2002 přišla expanze do Pardubic a rok na to do Kolína. V následujících letech společnost upevňovala

svou pozici a rozšiřovala portfolio značek například o prémiovou značku AUDI. Následně v letech 2014 a hlavně 2015 jsme přivítali do rodiny další značky jako třeba Hyundai, Ford nebo koncernovou značku SEAT. V současné době se o spokojenost našich zákazníků stará více než 300 zaměstnanců.

A co pro nás chystáte? Můžeme očekávat nějaké novinky?

Novinkami se v naší branži samozřejmě rozumí hlavně příchod nových modelů. V této oblasti máme pro blízkou budoucnost připraveny opravdu krásné novinky. Jako příklad můžeme uvést příchod nového VW TIGUAN, který jistě osloví velkou část automobilové veřejnosti, a abych nezástal pozadu ani v mé mateřské značce, tak na konci letošního roku přijede dlouho očekávaný SUV značka Škoda s již oficiálním názvem KODIAQ.

Proč jste se rozhodli podporovat právě Východočeské divadlo?

Podpora Východočeského divadla byla pro nás logickou a jasnou volbou. Dlouhodobě se snažíme podporovat a rozvíjet nejrůznější aktivity v oblasti kultury a sportu, a to ve všech regionech, kde naše společnost působí. Pro nás se jedná o jeden ze způsobů, jak můžeme přispět ke zkvalitnění prostředí, ve kterém žije většina našich klientů, kteří nám projevují svou dlouhodobou důvěru.

Vy osobně divadlo pravidelně navštěvujete. Co vás z našeho repertoáru nejvíce zaujalo?

Ano, je tomu skutečně tak a jsem rád, že mám tu možnost být již několikátou sezónu návštěvníkem VČD. Přiznám se, že patřím k těm divákům, kteří mají rádi v divadle takový malý oddech a uvolnění od běžných pracovních povinností, takže mně vždy udělá radost nějaká povedená komedie.

RaŠ

Hrát tady je pro mě velký dar, říká hostující HELENA PLECHÁČKOVÁ

JAKO ANNIE, MANŽELKA MINISTRA V JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁŘEK

HELENU PLECHÁČKOVOU si pamatuji ještě za studií na JAMU, poté jsem si jí všimla v Městském divadle Brno, kde zkoušela s režisérkou Janou Kališovou Kdyby tisíc klarinetů a zároveň dělala asistentku režie. Mladá, hezká, blondatá holka, věčně rozesmátá, věčně v pohybu... Po pár letech na sebe výrazně upozornila v Hradci Králové ve Hře vášní v režii Lidy Engelové. Tady mě opravdu Helena zaujala a už to tak zůstalo. Během zkoušení hry Jistě, pane ministře, ve které u nás hostuje, jsme neměly moc času se potkávat, protože obvykle okamžitě po zkoušce běžela domů k malému několika měsíčnímu synovi. A přitom je tak fajn si s ní povídat, pít kafe, klábosit, smát se...

Helenko, jaká byla tvoje cesta do Hradce Králové, kde jsi momentálně v angažmá?

Po JAMU jsem s režisérem Honzou Mikoláškem a dramaturgem Mirkem Ošcatkou šla do angažmá do Polárky (BRNĚNSKÉ DIVADLO POLÁRKA – POZN. RED.). Kromě dětských pořadů jsme tam dělali i večery pro dospělé. Byla to pro mě krásná éra, protože jsme se znali ze školy a rozuměli si, a Honza byl už tehdy velmi šikovný. Pak ale v divadle nastaly nějaké vztahové problémy a já jsem práskla do bot. Ze dne na den jsem odešla s tím, že jsem neměla žádné angažmá a vůbec jsem nevěděla, co se mnou bude. Ale hned druhý den mi volal režisér Pokorný z HaDivadla, že jim odchází herečka a jestli by se na mě nemohl přijít podívat. Měla jsem na repertoáru monodrama Mona Rogers osobně, které jsem nastudovala s Martinem Čičvákem, a na základě této inscenace mě do HaDivadla vzali, do hry Bouře II Egona Tobíáše.

Ale tam se to po čase taky rozpadlo. Já jsem asi fakt měla na ta divadla smůlu. Herci Polášek, Liška a Matonoha odcházeli do Prahy a v divadle nastalo takové divné období. Nic nového se nezkoušelo, jenom se vzpomínalo na staré časy.

V té době jsem ale už dělala konkurz do brněnského Městského divadla. To otevíralo hudební scénu mým oblíbeným muzikálem Vlasy a já si moc přála tam hrát. V tom kuse, na té scéně. A jak jsem byla tak nešťastná v HaDivadle, zašla jsem za ředitelem Městského divadla Stanislavem Mošou a prostě jsem si řekla o angažmá. A na základě toho, že jsem byla vybraná do Vlasy, mě ředitel vzal. Měla jsem fakt velkou kliku.

V Brně jsi měla dobré angažmá ve skvělém divadle, ale stejně jsi odešla do Hradce Králové. Proč?
Je pravda, že jsem nechtěla zůstat v Brně, táhlo mě to do východních Čech, kde mám rodinu. →

A také v Městském divadle je spousta herců a není lehké se tam prosadit, i když věřím, že časem by se to povedlo... Z Hradce tehdy odcházeli Vladimír Morávek do Brna a vzal s sebou téměř polovinu hereckého souboru. Místo něj tam nastoupil Ivo Krobót s dramaturgem Mírou Oščatkovou, kterého jsem znala ze školy a z Polárky. Tak jsem zase zašla za panem Krobótem, ten se byl podívat na Tři sestry, kde jsem hrála Natašu... A byla jsem v Hradci.

A jsi tam dodnes.

Ano, teď jsem sice na mateřské dovolené, ale jsem tam nadále v angažmá.

A dohráváš představení. Naši diváci tě mohli vidět v Kytici, když u nás Klicperovo divadlo hostovalo. Bydlíš ale v Pardubicích...

Odsud pochází můj muž. Já jsem se s ním seznámila přes kamarádku, která o něm říkala, že je jako Menšík, baví lidi, hraje na kytaru... a pořád mě uháněl, ať se s ním seznámím, že se k sobě budeme hodit. V té době jsem už byla nějakou dobu sama a moc se mi do dalšího vztahu nechťelo, ale nakonec jsem se s ním sešla. A vzali jsme se... (SMÍCH) No a k tomu bydlení. Hledali jsme nejdříve v Hradci Králové, nic se nám však nelíbilo, taky nám to přišlo drahé, a tak můj muž nabídl, že když to dobře logisticky vyřešíme, můžeme bydlet v Pardubicích. Takže bydlíme v Polabinách, odkud vyjedu na okruh a za dvacet minut jsem v Hradci, je to kousek do Prahy, když něco točím. I do Slatiňan za rodiči je to blízko.

Jací jsou diváci u vás v Hradci a u nás? Cítíš rozdíl v přijetí inscenace?

Když je dobře udělaná komedie, tak diváci reagují v Hradci i tady stejně. Ale možná tady v Pardubicích o trochu víc. Treba si to myslím i proto, že zde

hrají v dobře udělané komedii, která je skvěle napsaná a zrežirovaná, a mužští partneři hrají fakt obdivuhodně. A diváci okamžitě reagují na slovní humor. Já jsem zvyklá na práci s režisérem Davidem Drábkem, kde některé situace jsou hodně vtipné, jiné se tolik nepovedou... je to jakoby série skečů, které jsou nějak spojené, mají společnou linku, ale nemá to takový tah. U nás diváci reagují na konkrétní herce, třeba milují Pavlu Tomicovou, Jiřího Zapletala, kteří si taky umí ty scénky vypointovat a udělat. Ale u vás diváci reagují na situace a je téměř jedno, kdo v nich hraje.

Hradec Králové je teď spojován hlavně se jménem už zmiňovaného Davida Drábka, ale soubor neformuje jenom tento režisér, tak jako kdysi ve slavné éře Vladimíra Morávka vedle něj režírovali i jiní významní tvůrci. S kým se ti dobře pracuje, na koho takzvaně „slyšíš“?

Ráda pracuju s Martinem Františkem, to je spolužák z ročníku ze školy a dobrý kamarád. Na JAMU jsem studovala s herci Honzou Sklenářem a Mirkem Zavičárem, s nimi si moc rozumím. Dobře se mi pracovalo s Šimonem Cabanem, s Janem Fričem. Mám ráda dvojici SKUTR, ti jsou moc talentovaní a fajn se s nimi dělá. Jejich věci jsou výtvarně překrásné, lyrické, dojemné, například Labutí jezero nebo Evžen Oněgin, ale netáhne to diváky. Což je mi moc líto. Myslí ale, že nikdo z nich moc nevede herce, jako mám třeba teď zkušenost s Petrem Novotným. Ten to režírně přesně staví, vede herce a má velmi konkrétní celkovou představu. U nás v Hradci se prostě jinak pracuje, každý herec si svou roli více méně vystaví sám, v rámci tématu. A ještě taková drobnost – překvapilo mě, že už na prvních zkouškách herci umí text. (SMÍCH) Včetně těch velkých rolí, jako má Petr Dohnal. U nás se asi více hledá, role se někdy říkájí vlastními slovy, pak se to zafixuje...

Inscenování každé hry vyžaduje jiný přístup. Při zkoušení Jistě, pane ministře bylo velmi důležité říkat text přesně, protože se musí správně vypointovat. Sitcom vyžaduje přesné „uplaciřování“ vtipu, tam nepomůže improvizace.

Já jsem tento žánr nikdy předtím nehrála. Spíš jsem dělala hry, kde se uplatnila psychologizace, ale tu jsem tady nemohla v žádném případě použít. Dlouho jsem si s tím nevěděla rady, prala se s tím. Asi je řešením jenom to správně říct, vystavět vtip a pointu. A diváci na to okamžitě reagují, pokud je to dobře provedené. Hradecké divadlo je jinak postavené, i ta architektura je jiná, a já mám opravdu pocit, jako by energie z jeviště utíkala někam mimo. Toto divadlo je skvělé, má fantastickou akustiku a herec na jevišti hodně cítí publikum, jak je naladěné, jak reaguje. Je to neuvěřitelná alchymie. Tady se mi hraje velmi dobře. Být tu byl pro mě obrovský dárek! Když jsem šla na premiéru a to krásné secesní divadlo bylo rozsvícené, tak se mi skoro chtělo plakat dojetím.

FOTO J. VOSTÁREK

Vedle herectví a výchovy dětí ještě vedeš kurzy flamenca. Jak ses k tomu tanci dostala?

Na škole jsme dělali Lorcovu Yermu a já dostala od režiséra za úkol podívat se na film Carllose Saury Carmen a trochu se seznámit s tancem flamenco. Ten film mi okamžitě učaroval. A taky tanec. Do té doby jsem hodně dělala výrazový tanec, ale časem, když už tělo není mladé a dost ohebné, je to problém. Kdežto flamenco se dá tančit až do vysokého věku, ve Španělsku ho dělají ženy i v šedesáti sedmdesáti, nemusí být hubené, právě naopak, když je tanečnice udeňaná, tak je to moc pěkné. Tak jsem chodila na kurzy tance a hned jsem si otevřela sama školu, abych si to udržovala a taky to předávala dál. Učila jsem se v Granadě, v Seville. A myslím, že mi to hned šlo, to se někdy stává, že něco člověku tak sedne. Asi mám k tomu nějaké předpoklady.

Teď učím kolem padesáti lidí, mám hodiny dvakrát v týdnu. Chtěla bych to zúročit a udělat v Klicperově divadle večer tance a hudby. Snad se mi to letos povede.

Máš ještě na něco jiného vůbec čas? Když vidím, jak jsi vytížená, tak se tě ani neptám na koníčky nebo jak trávíš volný čas...

Koníčkem jsou snad jenom ty děti. Asi kdybych začala dřív, měla bych jich víc. (SMÍCH) Nebyla jsem na to vůbec připravená, že to bude tak pěkné. Jako mladá jsem myslela na kariéru a vůbec jsem si to neuměla představit. Teď mě děti naplno zaměstnávají a dělá mi to opravdu radost.

Helenko, přejí ti radost z dětí i úspěchy v divadle, ať už na domácí scéně, či u nás. JaU

Hej, Mistře! s kamerami České televize

Poslední reprízy této sezóny inscenace **Hej, Mistře!** 28. a 29. června v Městském divadle natočí **Česká televize**, která si autorskou hru o životě a díle skladatele Jakuba Jana Ryby vybrala do svého nového projektu **Rok regionálních divadel**. Při této příležitosti prosíme diváky o shovívavost, neboť díky rozmístění kamer v hledišti budeme nuceni přesunout některé předplatitele na jiná místa. Snad to všem ale vynahradí jedinečný zážitek s pohledem do zákulisí natáčení, následná televizní verze hry s medailonkem o Východočeském divadle na ČT art a další doprovodný program.

„Projekt České televize Rok regionálních divadel, který vzniká ve spolupráci s Asociací profesionálních divadel, v krátkých dokumentech představí třináct divadel z třinácti krajů České republiky a nabídne záznam vybrané inscenace každého z nich,“ uvádí tisková mluvčí ČT Alžběta Plířová.

Natáčet začalo brněnské studio ČT v dubnu a pokračovat bude do letošního července. *„Vybírali jsme to nejzajímavější ze současné divadelní produkce, inscenace, které širokou i odbornou veřejnost zaujaly ať už neotřelou režii, konceptem, silnými hereckými výkony, nebo takové, které v daném regionu rezonují svým tématem,“* vysvětluje dramaturgyně projektu Nora Obrtelová a dodává: *„Projekt se vyvíjel téměř tři roky a od začátku byl motivován snahou přinést hlubší sondu do tvorby regionálních divadelních scén. Záznamy z jejich představení se v minulosti dostávaly na obrazovku nepříliš často, a protože si myslíme, že dobré divadlo se dělá všude, vznikl tento cyklus.“*

V cyklu se objeví například Vyhánění Gerty Schnirch z brněnského HaDivadla nebo Cejch Západočeského divadla v Chebu. Diváci se dočkají záznamu

J. ONDRUŠKOVÁ A T. LNĚNIČKA JAKO MANŽELÉ RYBOVI, FOTO J. FAUKNER

plzeňského Vojcka režisérského dua laureátů Ceny Alfreda Radoka SKUTR či „vlajkové lodi“ ústeckého Činoherního studia Zkrocení zlé ženy a mnoha dalších. První ze záznamů pořídil štáb v uherskohradištském Slovákém divadle, kde nasnímal představení Cena facky aneb Gottwaldovy boty v režii Břetislava Rychlíka.

„Česká televize se tuzemské divadelní tvorbě věnuje intenzivně a dlouhodobě a vznikem ČT art tento zájem ještě zesílil. Doposud však chyběl projekt, který by uceleně zmapoval aktuální dění na regionálních scénách, kde v současné době vznikají z hlediska režijního pojetí, hereckého zpracování i konkrétních titulů naprosto výjimečné inscenace,“ uzavírá výkonný ředitel ČT art Tomáš Motl.

RaS

LUCERNA

v podání mladých hereckých talentů

M. LUŇÁKOVÁ A R. VANČURA NA ZKOUŠCE, FOTO J. SEJKORA

Při Východočeském divadle již několik sezón působí mládežnický divadelní soubor, který pro diváky různých věkových kategorií každý rok připravuje alespoň dvě inscenace. Řeč je o Mladém divadelním studiu LAIK, které od svého zrodu v roce 2013 vede herec Zdeněk Rumpík: „V současné chvíli máme 48 členů ve věkovém rozpětí od 6 do 19 let. Mladší zkouší pravidelně každé pondělí a starší v pátek. Zájemce o náš soubor vybíráme při konkurzech, na nichž je z mnoha úhlů zkoumán jejich talent, který je pak následně při různých kurzech, například jevištní mluvy, divadelního líčení či šermu, i při zkoušení samotných inscenací nadále rozvíjen.“

Na velkém jevišti i na komorní scéně Východočeského divadla už mladí herci uvedli řadu inscenací – pohádky *Dům kočky Modroočky*, *Zrzounkova dobrodružství* a *Elce, Pelce do pekce*, alegorické drama bratří Čapků *Ze života hmyzu* nebo muzikál *Výtečníci*.

V současné chvíli finišuje zkoušení nové premiéry, starší část souboru chystá Jiráskovu *LUCERNU*, která bude mít premiéru 19. června od 16.00 hodin v Městském divadle.

„Výběr titulů pro studio LAIK je vždy složitý. Když hledáme hry, musíme se ohlížet po textech, které jsou srozumitelné, hratel-né a jednoduché na pochopení. Ovšem současně musí mít i něco navíc. Něco, čím budou zajíma-

vé jak pro naše herce, tak pro naše diváky. A v tom přesně je kouzlo *Lucerny*. Jiráskova *Lucerna* se sice jeví jako jednoduchý pohádkový příběh, ovšem ono to tak vůbec není. Text má spoustu zákoutí – tematických i scénických. *Lucerna* je plná překážek, které se nezdají až tak velké či viditelné, dokud se do textu nepustíte. Například jedním z problémů je jazyková podoba hry, ta je pro uvádění nejen v našem souboru dost tuhá a komplikovaná. Z toho důvodu bylo zapotřebí četných úprav. Podařilo se nám však z této perly české literární klasiky vytáhnout skutečně silný a magický příběh o lidské odva-ze, síle lásky, moci a moudrosti našeho národa. Doufáme, že

se nám povede nejen studenty středních škol přesvědčit, že povinná četba není jen nudná, ale může být i zábavná," říká dramaturgyně LAIKu Kristýna Plešková.

Režie Lucerny, stejně jako všech předešlých inscenací studia, se chopil Zdeněk Rumpík: „Lucernu postupnými krůčky zkoušíme již od září. Zdá se to jako dlouhá doba, ale když si spočítáte, že zkoušíme jednou týdně, k tomu nám občas zkouška odpadne kvůli prázdninám, vystoupením či divadelním akcím, a vezmete-li v potaz náročnost textu, tak to vůbec dlouhá doba není. V tuto chvíli na aranžovacích zkouškách dočišťujeme jednotlivé obrazy a spolu s choreografkou Petrou Mori doděláváme drobné detaily, v dílnách se dokončuje scéna. Absolutním vrcholem zkoušení pak budou generální zkoušky, které nás již brzy čekají. A až se to celé spojí, věříme, že se bude skutečně na co koukat.“

Vedle mladých začínajících herců se v Lucerně objeví i herečka Východočeského divadla LÍDA VLÁŠKOVÁ.

Lído, co tě napadlo, když tě Zdeněk Rumpík požádal o spolupráci s LAIKem?

Byla jsem nadšená. Jednak proto, že mám teď v divadle volněji, ale hlavně proto, že mě láká práce s mladými lidmi. A pak mě taky napadlo, že se konečně nebudu muset líčit „nastaro“, protože jsem oproti členům LAIKu o tolik starší, že to nebude nutné. (SMÍCH) Dalším důvodem bylo to, že Lucernu dobře znám, sama jsem v ní kdysi hrála Kněžnu. Takže je zajímavé se k této tématice znovu vrátit, do jiné úpravy, jiné role i jiné režie.

Takže z role mladé, vášnivě a bohaté Kněžny do role Babičky. Jaký je podle tebe její smysl?

Podle mě je Babička v Lucerně

L. VLÁŠKOVÁ ČEKAJÍCÍ NA SVŮJ VÝSTUP, FOTO J. SEJKORA

velmi podstatná, přestože tam nemá tolik prostoru. Podle mého názoru ztělesňuje moudrost, zakotvenost, tradici a posloupnost historie. Jedná se o zhmotnění našich dějin.

Lišilo se nějak zkoušení s LAIKem od běžných divadelních zkoušek, na které jsi zvyklá?

Práce se členy LAIKu je zcela odlišná od té, kterou znám ze své divadelní praxe. Ale baví mě to, protože zažívám něco jiného, nového. Třeba první věci, na kterými jsem si musela zvyknout, byla absence náповědy. Já se obvykle učím text na zkouškách právě ve spolupráci s náповědou. Takže jsem se text musela učit sama doma, naštěstí ho tu ale nemám tolik. (SMÍCH)

Se Zdeňkem Rumpíkem jste dlouhá léta hereckými kolegy. Jak se ti s ním spolupracovalo jako s režisérem?

To zatím moc hodnotit nemůžu, protože jsem měla jen pár zkoušek. Detailnější přehled o jeho režijní práci získám až na generálkách. Ale jak to tak na zkouškách pozoruji, řekla bych, že je to poctivý režisér, který má spoustu nápadů, své práci rozumí a hlavně rozumí svým hercům, což je velice důležité.

A co si o Lucerně myslí naši mladí herci?

MARKÉTA LUŇÁKOVÁ (Kněžna): Lucerna patří mezi českou divadelní klasiku. Je to hra, která může oslovit diváky v dnešní době stejně jako v dobách dřívějších. Je o obvyčejných lidech, kteří ačkoli nejsou šlechtěného rodu, mají šlechtěné vlastnosti, a naopak o lidech, kteří svého vyššího postavení zneužívají. Kromě toho je to Jiráskovo nejnámější dílo, o kterém by žáci a studenti měli mít povědomí, nejen před maturitou. (SMÍCH)

GABRIELA KRÁLOVCOVÁ (alter-nace role Kněžny): Lucerna mě zaujala zejména svým příběhem. Jelikož se jedná o pohádkový námět, osloví i menší diváky a díky hlubším myšlenkám, jako je například otázka svobody, si v naší hře najde své snad každý.

RADEK VANČURA (Mlynář): Lucerna je krásná pohádka o češtví, která zaujme jak děti, tak dospělé. Některým se budou líbit kostýmy, některým zase symboly, které nás provázejí celým představením. My hrajeme hlavně pro školy, takže si myslím, že studentům hodně pomůžeme s povinnou četbou. Ale jinak je to i hezké připomenutí, jak hrdý národ jsme byli, jsme a budeme. **RaS – KrP**

UŽIJTE SI S DĚTMI POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE V DIVADLE

BABA JAGA ANEB PETRUŠKA A IVÁNEK

ČESKÝ HONZA

Východočeské divadlo ani v příští sezóně nezapomene na své nejmenší diváky, jimž nabídne čtyři nové pohádky, které můžete výhodně pořídit v rámci **POHÁDKOVÉHO ABONMÁ**. Vstupenky lze samozřejmě zakoupit i později během sezóny, ale už za vyšší cenu. Hracími pohádkovými dny budou tradičně neděle od 15.00 hodin (Pn) a pondělí od 17.00 hodin (Pp).

Pohádkový předplatitelský cyklus v sezóně 2016/17 zahájí představení pražského Divadla pohádek **Český Honza**. Komedialní příběh o chudém chlápce, který svou chytrostí a statečností ke štěstí přijde, patřící do zlatého fondu české národní literatury, bude hrán v klasických kostýmech a klasické malované scéně. Následovat bude pohádková komedie Divadla Radost Brno **Baba Jaga aneb Petruška a Ivánek**, v níž najdete všechny klíčové postavy ruských lidových pohádek, jimž vévodí chytrý a veselý Petruška, hrdina lidových pohádek a jarmarečních představení, který připomíná našeho Kašpárka.

Třetím titulem bude **Kocour v botách** mosteckého Divadla rozmanitostí. Příhody kocoura, který se ve skutečnosti jmenuje Terezka, který se umí do života about a na problémy si vždy došlápně, vás i vaše děti určitě skvěle pobaví.

Předplatné pak uzavře pohádka na motivy bratří Grimmů **O šípkové Růžence**, jejíž hrdina, princ Jan, zachrání zakletou Růženku a překoná tak kletbu zlé sudičky. Známou pohádku doplněnou písničkami odehrají herci Divadelní společnosti Julie Jurištové z Prahy.

„Předplatné pro nejmenší diváky nabídne v příští sezóně opět pestrou čtveřici pohádkových titulů. První a poslední pohádka (Český Honza a O šípkové Růžence) potěší děti i rodiče klasickým zpracováním. Baba Jaga aneb Petruška a Ivánek představí ruské pohádkové hrdiny. Těšit se můžete na krásné kostýmy a scénou, písničky doprovázené živou hudbou a atmosféru připomínající notoricky známého Mrazíka. Kocour v botách překvapí svým moderním a originálním pojetím – herci zazpívají s živou kapelou a dokonce dětem umožní ovlivnit děj hlasováním, kterou cestou se má princ s kocourem vydat, aby porazil zlou čarodějnici, získal její hrad a oženil se s princeznou. Doufám, že i v příští sezóně přinesou pohádkové neděle a pondělky vám i vašim dětem kulturní zážitky, na které budete rádi vzpomínat,“ láká na předplatné manažerka dovozu a pronájmů Lucie Kopecká.

KOCOUR V BOTÁCH

Prodej Pohádkového abonmá byl již zahájen, stávajícím majitelům předplatného místa rezervujeme do pátku 16. září. První představení tohoto cyklu se uskuteční 30. října. Předplatné lze zakoupit nejen v předprodeji divadla, ale i on-line v sekci PŘEDPLATNÉ na www.vcd.cz.

RaS

KOMPLEXNÍ SLUŽBY VE STAVEBNICTVÍ

člen skupiny enteria

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 TELEFON: 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

Synthesia

Chemie pro budoucnost

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
 OPATOVICE

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

 Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

 Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

 NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

[jhv - engineering]

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

LOUDA
 AUTO

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 ZUBR
 PARDUBICKÁ TELEVIZE

 Country
 RADIO

 RADIO
 ČERNÁ
 HORA

TV

Informační server
 WWW.PARDUBICKY.CZ

 Radio
 Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIOPOHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 ComArr

BARTH MEDIA

 HAK

 P
 CENTRUM

 VCES
 VÝSTAVNÍ CENTRUM ČESKÉ REPUBLIKY

 MULTI

 Kavárny

era

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ČERVEN 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. NĚMEC A M. MEJZLÍK, BÍLÁ NEMOC, FOTO J. FAUKNER